

Verslag van de Plonkers 2014.

Het was warm en benauwd op de zaterdagmorgen. Enkel rondlopen bezorgde je al een natte rug, zo vochtig was het. Toen de nevel wat optrok, doordat het wat warmer werd zo rond het middaguur, werd het opeens een aangenaam trialweertje.

Een kleine honderd rijders gingen van start, om drie of vier ronden te rijden. Er waren acht, lange en mooie secties uitgezet. Er was nergens een echte opstopping, mede doordat zowat de gehele crossbaan gebruikt werd als verbindingroute.

Nu had het al weken niet geregend en de baan was aangeschoven, dus heel, heel veel los zand. De kleintjes van postuur en/of motor hadden het zwaar om er doorheen te komen, net als de zijspannen. Die reden ook mee en dat blijft een hele aparte manier van trialrijden. De bakkenist bepaalt meer waar het span naar toe gaat dan de man aan het stuur. En dan toch allemaal blijven lachen als het niet goed gaat. Het blijven rare mensen die zijspanrijders.

Dat de secties goed waren, laten de punten goed zien. De zondag was het ietsje makkelijker voor hen die 's zaterdags ook al gereden hadden en wat gewend waren aan het zand. Uiteraard had de overvloedige regen gedurende de nacht ook een positief aandeel daaraan.

Dat er meerdere uitzetters actief waren dit jaar leverde verschillende opbouw van de secties op. En dat dit jaar door enkele leden ook nieuwe secties gemaakt waren voor de zondag kwam het gteheel ten goede. Iedereen was hier blij mee.

Net als met de Speedtrial. Dit jaar veel deelnemers, maar dat is logisch, denken wij, want het is best een uitdagende en leuke aangelegenheid om een lange vloeiende sectie zonder voeten te rijden. En dan een beetje

Omdat de redactie op de zaterdag nogal gehaast was en daardoor de zondag niet kon deelnemen aan de trial, zijn er wat weinig feitjes en intermenselijke-relatie-wetenswaardigheden bekend om hier te vermelden. snel.

Misschien enkel de hele aparte wijze van montage, voor het tegengaan van het afscheuren van het ventiel in het DKW'tje. Als nu de band verschuift (ongeveer drie keer rond per wedstrijd) blijft het ventieltje mooi op zijn plaats zitten. Goed bedachte oplossing.

En was dit mogelijk de lichtste fiets, dan was er dit jaar ook een hele straffe. Dat was de AJS van Jos Neerincx, die 144 kg klokte op de weegschaal. Deze fiets heeft Jos met Joop Morel en Ab van der Sluis gemaakt begin 60'er jaren naar de toenmalige inzichten hoe een trialfiets eruit moest zien om goed te rijden. En omdat Jos deze fiets al weer enige tijd in de verkoop heeft staan, wilde Bert Roelofse er wel op rijden. Hij hoeft de komende maanden niet naar de sportschool. De fiets heeft het lange stilstaan geen goed gedaan, maar wie er wat tijd en zo instopt, kan er een hele leuke trialfiets aan hebben.

Wat verder heel verheugend te melden is, is dat er nogal een aantal controleurs bereid zijn gevonden om ook te controleren in Rhenen en/of Lochem. En iedereen zal wel beamen dat dit een zeer heugelijke ontwikkeling is en de controleur nu al voor volgend jaar willen bedanken.

Laten we bij deze Pé, Thereus en Jan en alle andere leden van MCArnhem bedanken voor het prachtige weekend. En natuurlijk ook de dames van de puntentelling.

Tot volgend jaar.